

PaxNieuws

De stem van de buurt.

Lang Leven Thuis zoekt nog vaste financiële basis

VERDER IN DIT NUMMER:

- Kort nieuws
- Ingezonden
- Agenda
- Reportage: Jelka Ponsen en haar honden
- Straatnaamgever: Nathan Söderblom
- Buurttuin
- Buurtapp-ruzie wordt buurtbank

Ymere-bestuurder Erik Gerritsen vindt het jammer dat er geen vaste financiering is voor de twee Lang-Leven-Thuis-coaches in de Lutuliflats. Zij zijn vooralsnog voor een jaar aangesteld om de gemeenschapszin in de flats te versterken. Daarna moet er opnieuw worden gebedeld en geschraapt om de zaak in stand te houden.

Gerritsen wordt bijgevalen door wethouder Charlotte van der Mey (D66) van Zorg en Welzijn. Ook zij ziet vooral voordelen in Lang Leven Thuis. Beide bestuurders waren woensdag 20 mei aanwezig in De Boerderij voor de feestelijke start van het concept, onder toezicht van een vijftigtal bewoners. Lang Leven Thuis is een in Rotterdam ontstaan idee, waarvan het de bedoeling is dat de vaak oudere bewoners van een gewone huurflat daarin zo lang mogelijk blijven wonen. Opdracht: versterk het saamhorigheidsgevoel niet alleen door de gezelligheid te stimuleren, maar ook burenhulp. Organiseer een spelletjesmiddag, help elkaar bij het indraaien van een gloeilamp, begeleid iemand naar de dokter, of doe boodschappen voor een ander. Het klinkt allemaal vrij eenvoudig, en dat is het ook, maar het moet wel geregeld worden. Daarvoor zijn de coaches.

Gekopieerd

Ymere heeft het Rotterdamse idee met succes naar twintig flats in Amsterdam gekopieerd en wilde het ook naar de Haarlemmermeer brengen, waar een plan werd gemaakt met Meerwaarde, Ons Tweede Thuis, Amstelring en de gemeente. De keuze viel op de Lutuliflats, omdat daar met 112 wooneenheden de schaal relatief groot is. Vooralsnog vinden de activiteiten plaats aan de overkant in De Boerderij. Maar zodra er een flat, liefst op de begane grond, vrijkomt, stelt Ymere die gratis ter beschikking. Gerritsen: "Dat is dan onze bijdrage. De huren gaan hiervoor niet omhoog."

Over de voordelen van het concept Lang Leven Thuis waren alle aanwezigen het hartgrondig eens, zeker ook omdat het een belangrijk middel is tegen eenzaamheid. Erik Gerritsen denkt daarnaast ook aan de financiën: "Als je bedenkt dat een plek in een verpleeghuis per jaar 80.000 euro kost, kun je wel uitrekenen wat er aan zorgkosten wordt bespaard als mensen langer blijven wonen waar ze wonen. De bedenker van het concept, Hans Adriani heeft die rekensom trouwens al eens gemaakt. Hij kwam tot de conclusie dat als je per jaar 500 miljoen investeert in Lang Leven Thuisflats, je per jaar 7 miljard bespaart."

Gerritsen, die in het verleden onder meer secretaris-generaal bij het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport was, vindt het dan ook logisch dat een vaste financiering moet komen en dat het ministerie druk moet uitoefenen op de zorgverzekeraars en de zorginstellingen om die "winst" van 6,5 miljard niet in eigen zak steken.

Colofon

Uitgave i.s.m.
<https://wijkraadpax.nl/>

Redactie:
 Gijs Zandbergen
 Atika Aafar
 Marieke van de Vosse-Habes

E-mail: paxnieuws@wijkraadpax.nl

Kort nieuws

Opknappbeurt Kaj Munkweg afgelast

De gemeente laat weten dat het renoveren van de Kaj Munkweg voorlopig niet doorgaat. De reden hiervoor is dat in de periode 2031-2035 een aantal projecten op stapel staan, die te maken hebben met de scholen in dat gebied. Een ingenieursbureau gaat onderzoeken welke mogelijkheden daarvoor zijn onder de noemer 'integraal huisvestingsplan onderwijs'.

Anoep Nanhoe wijst op spelfout Liander

Het is alweer een poosje geleden dat Paxnieuws berichtte over de verkeerde spelling van de naam Kelloggpad bij de brug ter hoogte van de Nieuwerkerktocht. De naam bevatte een g te weinig. Niet lang daarna werd het bordje vervangen door eentje met de juiste spelling, dus met dubbel-g. Dit deed de redactie veronderstellen dat Paxnieuws ook op het gemeentehuis wordt gelezen, en dat ambtelijke molens wel degelijk snel kunnen draaien.

Benieuwd of ze bij Liander net zo scherp zijn, want op het elektriciteitshuisje bij het speeltuintje prijkt ook de verkeerde naam. Ontdekker hiervan is Anoep Nanhoe, werkzaam bij T&G, wat staat voor Terrein en Groenvoorziening. Dit bedrijf had in opdracht van Liander zijn medewerker Anoep naar de Kelloggstraat gestuurd om het dak van het elektriciteitshuisje te ontdoen van takken, modder en rotzooi, ter voorkoming van lekkages.

Anoep: "Want kortsluiting wil niemand. Ik had mijn ladder tegen het huisje gezet en klom langs het bord waarop 'Kelloggstraat' staat. Klopt dat wel, dacht ik. Ik woon namelijk in Gouda, en daar is een fietspad met dezelfde naam, maar dan met twee g's. Ik stond er verder niet zo bij stil tot u met uw hondje langskwam en we het erover kregen. U schrijft er een stukje over? Prima. Dan zeg ik het tegen mijn baas. Die moet het dan maar doorgeven aan Liander."

Koopjeswandeling

Erg druk viel het niet te noemen, de garageverkoop op zondag 10 mei in de Gandhistrat, maar dat mocht de pret niet drukken. Veel verkopers hadden familie en vrienden op bezoek, gebruikten er een knabbeltje en een glaasje witte wijn bij en genoten van het mooie weer, want de zon scheen.

Feitelijk zaten ze goedkoop op een terrasje voor hun eigen huis en maakten een praatje met elkaar en met klanten die een kijkje kwamen nemen. Daardoor werd het verkopen van afgedankte spullen zo kort na koningsdag als vanzelf minder gewichtig. Veel interessanter was het socialiseren met de buurtgenoten. Dat laatste was ook nadrukkelijk de bedoeling van het echtpaar Ehrfurt-Van Egdome van nummer 65, dat het evenement had georganiseerd. Het leek hen als nieuwe bewoners van de Gandhistrat een mooie manier om nader kennis te maken met de buurt.

Aanvankelijk was het de bedoeling de garageverkoop in maart te organiseren, maar het door middel van folders benaderen van deelnemers en het aanvragen van een vergunning vergde zoveel tijd dat werd uitgeweken naar 10 mei.

Bij nader inzien bleek dat een goede zet, want het weer was heerlijk en doordat het aantal deelnemers beperkt bleef liet de gemeente weten dat het evenement zo kleinschalig was dat er geen vergunning nodig was.

Weesfiets wordt fietswrak

Keurig op slot, en niet in de weg. Zo stond deze fiets al enkele maanden tegen een muurtje bij het plantsoen van de Bernadottestraat. In ambtelijke termen wordt dan gesproken van een 'weesfiets'. Het beleid is dat er een kaartje aan het stuur wordt gehangen met een uiterste datum waarop de eigenaar de fiets moet verplaatsen. Na die datum wordt de fiets verwijderd.

Inmiddels heeft de fiets de status van 'wrakfiets' gekregen, omdat het zadel ervan af is gesloopt. De procedure blijft overigens hetzelfde. Het wachten is alleen nog op het kaartje.

Alles begint echter bij de omwonenden. Die moeten een Melding Openbare Buitenruimte (MOB) doen bij tel.nr. 0900-1852.

Vertraging door asbest

De renovatie van de woningen in de Bernadotten en de Kelloggstraat heeft afhankelijk per straat en per blok een tot drie maanden vertraging opgelopen doordat er meer asbest is gevonden dan werd verwacht. Ook "kostte het wat tijd om alles goed op gang te krijgen". Dit staat in de nieuwsbrieven die de bewoners van beide straten in mei van woningcorporatie Ymere hebben ontvangen.

Schouw Schweitzerstraat

Vertegenwoordigers van de wijkraad en enkele bewoners hebben op 6 mei een rondje door de Schweitzerstraat gelopen en opgeschreven wat er volgens hen niet goed is gegaan bij de opknapping. De bevindingen variëren het ontbreken van nieuwe aanplant, hobbels in het wegdek, asfalt en stenen die niet op elkaar aansluiten en verzakt asfalt. Bijzonder was de slechte staat van de groenvoorzieningen met verwilderd en kniehoog gras. Zie hiervoor ook elders in dit nummer.

De gemeente heeft laten weten de bevindingen mee te nemen als zij en de uitvoerder de werkzaamheden gaan beoordelen. Wanneer dit gebeurt is nog niet bekend.

Laadpalen

De gemeente heeft een lijst bekendgemaakt van plekken waar zij laadpalen voor elektrische auto's wil gaan plaatsen. Dat zijn:

Schweitzerstraat nrs. 12, 67, 136, de Bertha von Sutnerstraat nr. 77, de Steve Bikostraat nrs. 27, 55, de Söderblomstraat nrs. 87a, 234, 267, de Bernadottestraat nr. 21, de Wilsonstraat nr. 112, de M.L. Kingstraat nr. 7, de Hammarskjöldstraat nr. 133, de Wallenbergstraat nr. 74 en de Pater Damiaanstraat nrs. 1, 85.

Het is een voorlopig besluit, waartegen bij de gemeente bezwaren kunnen worden ingediend bij het college van Burgemeester en Wethouders van Haarlemmermeer, het cluster Juridische Zaken van het team Ondersteuning, Postbus 250, 2130 AG Hoofddorp.

Klachten en suggesties

De redactie van Paxnieuws doet haar uiterste best om u op de hoogte te houden van het wel en wee in de wijk. Mocht u vinden dat er iets ontbreekt, mail dan naar paxnieuws@wijkraadpax.nl. Hetzelfde geldt voor het doen en laten van de wijkraad zelf. Vindt u dat de wijkraad zich ergens over moet buigen, mail dan naar info@wijkraadpax.nl.

Plantsoenen Kelloggstraat overwoekerd door onkruid

Geschrokken van de staat waarin de vorig jaar vernieuwde plantsoenen in de Kelloggstraat zich bevinden, heeft de wijkraad dit onderwerp op de agenda gezet van de vergadering met de gemeente op 15 juni.

Oorzaak van de schrik was een mailtje van een bewoonster van de Kelloggstraat. Citaat: “Inmiddels ziet het bij sommige plantsoentjes in onze straat echt niét uit; de nieuwe aanplanting is daar zo weinig of al dood, waardoor het onkruid er woekert. En dan hebben we het nog niet eens over het zwerfafval (waar ikzelf niet tegenop kan werken met de buurtkinderen).”

De commissie Groen ging kijken en keerde ‘verbijsterd’ terug, ook nadat ze de situatie in de Schweitzer-, de Bernadotte- en de Soderblomstraat hadden bekeken, waar de staat van de plantsoenen haar inziens eveneens belabberd is. Maar, erkende de commissie, de Kelloggstraat slaat alles.

Tijdens het overleg op 15 juni met de gemeente hoopt de wijkraad te horen wat de oorzaak van de mislukte plantsoenen is en of er iets aan wordt gedaan. Een onbevestigde bron laat weten dat de gemeente de opdracht voor de vernieuwing van de plantsoenen aan een groenbedrijf heeft gegeven, inclusief het onderhoud tot een jaar na de aanplant. Maar dat het groenbedrijf (niet De Waterwolf) deze klus niet aankan.

De bewoonster: “De oude plantsoenen waren vele malen mooier... Het zou toch doodzonde zijn als we hier de komende jaren mee verder moeten!”

“Het is echt een armzalige boel geworden helaas.”

Wijkraad meets gemeenteraad

Zeven welbespraakte voorzitters van zeven Hoofddorpse wijkraden en een vijftiental net zo welbespraakte raads- of commissieleden Een dergelijk gezelschap vraagt om een oeverloze vergadering, maar het tegendeel was het geval, woensdagavond 27 mei in wijkcentrum De Boerderij.

Iedereen luisterde naar elkaar en liet elkaar uitpraten, niemand zat stiekem op zijn telefoon te kijken en iedereen kon volgens de planning op tijd naar huis. Een verademing vonden alle aanwezigen. Dit doen we nog een keer, was de algemene stemming. Aanleiding voor de bijeenkomst was de uitnodiging van de tien gezamenlijke Hoofddorpse wijkraden aan de nieuwe raadsleden om te komen luisteren naar wat er speelt in de wijken. Hakan Unal (Denk) en Sicco Jan Bier (D66): “Als alleen de wijkraad Pax ons had uitgenodigd, waren we niet gekomen, maar nu konden we tien vliegen in een klap slaan.” (Acht, bleek bij nader inzien, want Graan voor Visch en Overbos ontbraken, terwijl het Oude Buurtje een schriftelijke bijdrage leverde).

Wat speelt er dan in de wijken? Elke voorzitter mocht een onderwerp aandragen. Zo hunkert Bornholm naar een of twee bushaltes, moet Floriande (18.000 inwoners) het doen zonder buurthuis, maakt het Centrum zich zorgen om de veiligheid na 21.00 uur, ondervindt Oost steeds meer hinder van Hydepark-bewoners die hun auto in de wijk parkeren, stoort Noord zich aan ondernemers die hun afval bij de brengparkjes dumpen en vraagt Toolenburg (net als de andere wijken) zich af waarom de gemeente het rampenplan-scenario over de schutting van de wijkraden heeft gegoooid.

En Pax? Gastheer en wijkraadvoorzitter George Hille maakte van de gelegenheid gebruik om nog eens te wijzen op het nut van een milieustraat in Hoofddorp en pleitte er bovendien voor dat het team van zeven personen dat in Haarlemmermeer toezicht houdt niet in september wordt opgeheven en zelfs mogelijk wordt uitgebreid, want clandestien gedumpt afval is hard op weg een hele grote ergernis te worden. Suggestie: Nieuwkomers in hun eigen taal op de hoogte stellen van hoe men in de Haarlemmermeer behoort om te gaan met spullen die men niet meer nodig heeft.

Ingezonden

Een wekelijks probleem

Ondanks ons bezwaar aan de gemeente over de komst van een afvalparkje tussen de twee Lutuliflats tegenover de Vomar, hebben we er toch 1,5 jaar terug eentje door de strot geduwd gekregen! (Zie foto en de vorige mail van 11 maart.) We zagen toen al de puinhopen bij de Vomar, en hoopten dat er serieus naar ons zou worden geluisterd! Maar blijkbaar gaat het bij hen om eigen aanzien, en niet om de wensen van de bewoners te respecteren! Triest!

We mogen wel weer 45 euro meer afvalstoffenheffing betalen (inmiddels 440 euro per jaar) om afval zelf te mogen scheiden en die in de altijd volle afvalbakken proberen te doen.

Waar is het misgegaan met onze relatie met gemeente en overheid?

M.v.g., D.J.

Meldpunt Openbare Buitenruimte (MOB)

Hartelijk dank voor weer dit mooie nummer van de Pax nieuwsbrief. Een suggestie naar aanleiding van de opmerking in de tekst "Kapotte driehoek" in de steeg naast de Vomar. Daar staat onderaan dat de tekst niet meer relevant is, omdat de driehoek inmiddels gerepareerd is.

Het lijkt mij echter een goed idee dit meldpunt bij tijd en wijle nog eens te noemen. Her en der kom je immers vaker iets tegen waarvan de gemeente op de hoogte gesteld moet worden, zodat zij daar iets aan kan doen. Dat is immers de reden waarom dit meldpunt bestaat. Ik heb weleens het gevoel dat het steeds dezelfde mensen zijn die de moeite nemen om dat te doen.

Het zou mooi zijn als dat er steeds meer zouden zijn. Ik heb zelf geen mobiele telefoon, maar als je die wel hebt, kun je dat ter plekke doen met foto en locatiegegevens.

Zonnige voorjaarsgroeten!

I.U.

Antwoord: U wordt op uw wenken bediend: Het telefoonnummer voor een Melding Openbare Buitenruimte (MOB) is 0900-1852.

Vraagje

Weer bedankt voor al het nieuws en moeite! Vraagje: Waar staat een brievenbus in Pax?

M.v.g., M.v.d.L.

Antwoord: In de Schweitzerstraat.

Slechte communicatie

Ik lees net uw nieuws over de pianodaken in de Bernadottestraat. Daarop heb ik wel een reactie. U vertelt in uw bericht over een woningeigenaar die contact heeft opgenomen met Van Lith Bouw. Die ene zijn wij geweest.

Die ene heeft in oktober vorig jaar iemand (naam bekend bij de redactie) van de hoofdaannemer over de vloer gehad om te kijken naar de mogelijkheden voor de vernieuwing van het huis.

Echter hebben wij meerdere malen na het gesprek contact moeten zoeken met de aannemer om een offerte te mogen ontvangen. En met meerdere keren bedoelen wij gemiddeld een keer per maand. Uiteindelijk kregen wij pas in februari/maart 2026 met pijn en moeite een offerte van bijna 44.000 euro en dat is alleen maar voor het dak geweest zonder nieuwe ramen zonder dakgoot (omdat wij geen groen willen aan ons huis). En ja, dat vinden wij belachelijk veel geld!

Zeker omdat wij hebben gehoord dat elders in Hoofddorp een nieuw dak met isolatie nog geen 20.000 euro kost!

Uiteraard hebben wij via de mail netjes gereageerd dat wij niet mee gaan doen met de dakrenovatie, omdat wij dit veel te duur vinden bij hem. Echter zoals het altijd gaat bij Van Lith Bouw, hebben wij daar geen reactie meer op gekregen.

En aangezien wij vanaf oktober tot aan maart non-stop contact moesten zoeken voor een offerte, zijn wij wel klaar met deze slecht communicerende aannemer!

Wij waren ook verbaasd in uw blad te lezen dat de woningeigenaar na het eerste contact niets meer van zich heeft laten horen.

Met vriendelijke groet,
R. en M.

Informatief

Hartelijk dank weer voor de informatieve nieuwsbrief! Leuke items over het fort, Florence Nightingale en de koeien.

M.v.g., L.B.

Bedankt

Bedankt voor het toesturen van de leuke nieuwsbrief. Er wordt veel aandacht aan besteed.

M.v.g. R.d.G.

Jelka Ponsen en haar honden

Hondenbezitters en wandelaars in Pax kennen haar wel. Vroeger zagen ze Jelka Ponsen met twee bejaarde Duitse herders door de wijk lopen. Tegenwoordig zien ze haar met een wandelwagen, met daarin een zichtbaar oude hond met een schoentje aan een voorpoot. Dit is Scotty. Een vijftien jaar oude reu die nog wel kan lopen, maar niet al te lang. Dan gaat Scotty in de kar, met zijn poten gekruist. Je kunt Jelka Ponsen ook tegenkomen met een witte hond, genaamd Lotje, en wie weleens in de Plesmanhoek komt, kan haar daar treffen met Ella, een zwarte hond. Dit is haar verhaal.

“Toen een van mijn Duitse herders overleed, zocht ik een nieuwe hond. Ik heb bij de Nederlandse asiels gekeken, maar daar zijn het mechelaars, mechelaars, mechelaars en een pitbull. Met een mechelaar moet je veel doen, daar heb ik de tijd niet voor en een pitbull is mijn type niet. Zo kwam ik bij de stichting Le Woef in Baarn, die zwerfhonden uit Roemenië haalt. Daar zag ik een hond die mij aansprak: Scotty. Hij was wel oud. Maar dat gaf niet. Misschien kon ik hem nog een paar mooie laatste jaren bezorgen. In de documentatie las ik dat hij eerder bij een mondharmonicaspeler was, die opeens was verdwenen. Scotty is toen opgevangen door Gabriëlle, die in Roemenië een asiel beheert met 85 zwerfhonden.

Scotty zou aanvankelijk naar Schotland gaan, vandaar zijn naam, maar toen kwamen brexit en corona ertussen. Scotty heeft vier jaar in dat asiel gezeten, tot ik hem wilde. Toen ook nog mijn andere Duitse herder Cindy overleed heb ik Scotty laten komen.

Stress

Zo'n hond komt dan 's ochtends aan in een busje samen met andere asielhonden. Onder de stress natuurlijk, want ze zijn twee dagen onderweg geweest voordat ze in Nederland op een terreintje van Le Woef worden losgelaten. Daar kunnen ze een beetje tot zichzelf komen voordat ze stuk voor stuk worden overgedragen aan de nieuwe eigenaars. Ik dacht eerst: Is dat Scotty wel? Hij leek wel een schaap. Die vacht was helemaal vervilt. Daarom heb ik hem eerst laten scheren. Hij wist niet wat hem overkwam. Op een gegeven moment was de achterkant gedaan, maar zijn kop nog niet. Hij leek wel de Lion King. Je moet je voorstellen, er leven 85 honden in een asiel, die dieren raken onder de klitten, want je kunt ze niet allemaal kammen.

De mensen vragen weleens waarom ik een oude hond neem in plaats van een puppy. Dat is omdat ik er een enorm plezier in heb ze te zien opknappen en hem een paar fijne laatste jaren te kunnen bezorgen. Met heel veel geduld en liefde. Ik werk in de psychiatrie met mensen. Dat vind ik leuk werk. Maar met honden werken vind ik nóg leuker, want een hond is direct en heeft geen verborgen agenda, terwijl mensen je in je gezicht kunnen toelachen en achter je rug over je roddelen.

Een hond in een Roemeens asiel heeft een heel ander leven geleid dan hij hier krijgt. Daar moet je rekening mee houden.

Hier moet ie leren spelen, aan een eigen baas wennen, aan een eigen voerbak, aan hondenbrokken, aan een andere taal ook. Vooral dat laatste had ik me niet gerealiseerd, maar ik merkte het tijdens een bijeenkomst met andere honden die uit Roemenië waren gehaald. De chauffeurs van die busjes waren er ook bij, en als die met elkaar spraken, zag je de koppies van die honden omhoog gaan.

Er was een vrouw die met Google Translate had geleerd hoe je “braaf”, “grote meid” en dergelijke uitdrukkingen in het Roemeens uitspreekt. Geniaal! In het begin was Scotty erg wantrouwig, hij liet zich niet aanraken en gromde veel. Had hij pijn? Ik heb toen een dierenfysiotherapeut laten komen. Die heeft twee wervels op hun plek geduwd. Tik tik. Daarna ging het stukken beter. Scotty is nu mijn knuffel geworden.”

Ella en Lotje

Naast Scotty heeft Jelka ook nog de reuen Ella en Lotje. Zij zijn veel jonger (4), maar komen, net als Scotty, ook uit Roemenië. Qua gedrag zijn ze nog niet zo ver als Scotty. Met name Ella is angstig. Jelka: “Zij is als pup in een weiland gedropt. Dat laat zijn sporen na. Maar het komt goed, het heeft alleen tijd nodig. Ik denk nog wel twee jaar.

Liefde en aandacht zijn de beste medicijnen. Met haar ga ik naar de Plesmanhoek. Daar kan ze los-, maar niet weglopen en geef ik haar alle aandacht. Dus ik kijk niet op mijn telefoon, al maak ik daar wel foto's mee. En ik corrigeer haar ook niet streng. De toon is heel belangrijk. Van strenge commando's wordt ze alleen maar angstiger. Honden voelen dat. Ach, zoiets geldt in feite ook voor mensen. Als je met jonge kinderen gaat wandelen, terwijl je de hele tijd op je telefoon kijkt, schep je ook geen band.

Dan is er nog Lotje. Zij was eigenlijk niet de bedoeling, maar zij is van mijn bejaarde ouders die haar eigenlijk niet meer aan kunnen. Ze heeft ze allebei al een keer omver getrokken. In het begin hield ik Lotje overal aan de lijn, maar inmiddels komt ze terug als ik haar roep. Zij is de dapperste van de drie. Sterker nog, ik moet haar wat kort gaan houden, want ze heeft al een paar keer geprobeerd een loopje met me te nemen.”

Agenda

Op **dinsdag 9 juni** organiseert het EnergieLoket Haarlemmermeer in de Meerkerk tussen 19.30 - 20.45 uur de bijeenkomst 'Meer met zonnestroom', waar bezoekers worden geïnformeerd over het verduurzamen van hun woning.

Maandag 22 juni presenteert de gemeente tussen 19.00 en 21.00 uur in de Farm Kitchen, Mercuriusplein 1, de voorlopige plannen rond het stationskwartier. De gemeente zegt tijdens de bijeenkomst ook in gesprek te gaan met jongeren en starters die hier wellicht willen gaan wonen.

De wijkraad vergadert op **woensdag 1 juli** tussen 20.00 en 22.00 uur in wijkcentrum De Boerderij. De agenda is ongeveer een week tevoren te lezen op de website van de wijkraad. Iedereen is welkom, liefst met een aanmelding. Dat kan via info@wijkraadpax.nl.

Straatnaamgever:

Nathan

De ambitieuze Zweedse predikantenzoon **Nathan Söderblom** (1866), viel tijdens zijn studie theologie aan de universiteit van Uppsala op door zijn intelligentie, charme, werkdrift en welsprekendheid.

Het was dan ook geen wonder dat hij werd gekozen tot president van de studentenvereniging in Uppsala, die 1.700 leden telde. Net als tegenwoordig gold ook toen het presidentschap van een studentenvereniging als een startbewijs voor een glanzende maatschappelijke carrière. Die zou er dan ook komen.

Daar leek het overigens aanvankelijk niet erg op, want eenmaal afgestudeerd begon hij in 1893 gewoon als priester. Dat duurde nog geen jaar, want Söderblom werd verliefd op een van de twintig vrouwelijke studenten die Uppsala destijds rijk was. Dat was Anna Forsell, die hem niet alleen dertien kinderen zou schenken, maar hem daarnaast zou helpen bij het schrijven van zijn talrijke publicaties.

Om met Anna Forsell en een gezin te kunnen stichten was het nodig een beter betaalde functie te verwerven. Die vond het stel in Parijs, waarnaartoe Söderblom en Anna Forsell in 1894 emigreerden. Daar werd Söderblom predikant van de Zweedse kerk, wat hem toegang verschafte tot een kring van zakenlieden, diplomaten, schilders en andere expats, zoals Alfred Nobel en de schrijver August Strindberg.

Hij voelde zich thuis in die deftige kringen, al moet ook gezegd worden dat het gezin in de zomer naar Calais verhuisde, waar Söderblom pastoraal werk onder Zweedse zeelieden verrichtte.

Naast zijn dagelijkse werk volgde Söderblom aan de Sorbonne een aantal postdoctorale opleidingen, en wel in theologie, godsdienstgeschiedenis en oude talen. Na zeven jaar promoveerde hij als eerste buitenlander aan de protestantse faculteit van de Sorbonne.

Met de doctorstitel op zak keerden Söderblom en zijn (nog niet complete) gezin in 1901 terug naar Zweden, waar hij hoogleraar werd aan de universiteit van Uppsala en een reeks boeken schreef over religieuze geschiedenis, religieuze psychologie en vooral over vergelijkende godsdienstwetenschap.

Vooral die laatste publicaties maakten van hem een belangrijke voorvechter voor de samenwerking tussen kerken.

In 1914 werd hij gekozen tot aartsbisschop van Uppsala, wat betekende dat hij feitelijk de baas werd van de Zweedse kerk. Dat was bijzonder, want tot die tijd werden altijd bisschoppen in die functie gekozen. De wetenschapper Söderblom stond dan ook pas derde op de lijst met voordrachten, samengesteld door kerkelijke kiescolleges. Maar tot ieders verrassing koos de koning van Zweden voor de geëngageerde hoogleraar. Het gevolg van de benoeming was wel dat Söderblom zijn wetenschappelijke werk op een lager pitje zette en fulltime kerkbestuurder werd. Dat deed hij zeventien jaar lang tot zijn overlijden in 1933. Onder zijn leiding kreeg de oecumenische beweging steeds meer gestalte. Kerken moesten niet meer met elkaar concurreren, maar met elkaar samenwerken. Voor die inspanningen werd Söderblom in 1930, drie jaar voor zijn overlijden, onderscheiden met de Nobelprijs voor de Vrede.

Als straatnaamgever is Nathan Söderblom in Nederland niet heel bekend. Volgens *Google Maps* moet hij het doen met vier straatnamen, en wel in Rotterdam, Gouda, Haarlem en Pax.

“Over een buurttuin zonder groente Trudie Groen: moet je niet moeilijk doen”

“Of we een vlinderstruik wilden komen ophalen. Die moesten we dan nog wel eerst zelf uitgraven. Vreselijk aardig aangeboden en vast met de beste bedoelingen, maar we kregen ook een beetje het gevoel dat we werden gebruikt om de tuin van iemand op te knappen die met een vlinderstruik omhoog zat. Die planten kunnen enorm doorschieten. We hebben het aanbod daarom maar afgewezen.”

Aanleiding voor dit gesprekje was een stukje op Facebook, waarin Trudie Groen uit de Söderblomstraat liet weten dat buurtgenoten gezamenlijk een buurttuin waren begonnen en dat mensen die plantjes over hadden of kwijt wilden, deze bij nummer 255 konden komen brengen. Als er niemand thuis was, konden de plantjes voor de deur worden gezet. Dan kwam het vanzelf in orde.

Trudie Groen woont op nummer 255. Samen met buurtgenoten heeft zij een deel van het plantsoen voor haar huis in beslag genomen als buurttuin. Dat wil zeggen dat de plantsoendienst dat stukje niet meer onderhoudt en dat de buurtbewoners het gemeentelijke groen daar zelf beheren, en dus ook zelf mogen weten welke planten ze er neerzetten. Het terreintje is afgebakend met vier paaltjes met een rood geverfde kop, zodat de medewerkers van De Waterwolf weten dat ze daar niet hoeven te schoffelen. Dat doen de buurtbewoners zelf. Trudie Groen: “Het is allemaal heel kleinschalig hoor, en zonder vergaderingen, procedures of poespas. Iedereen mag meedoen. Ook kinderen, die ik al met een gieter in de weer heb gezien.”

Groen had op de website van de gemeente gelezen over het fenomeen buurttuin. Welke voorwaarden daarvoor gelden en welke mogelijkheden er zijn. Trudie: “Daarna heb ik in de buurtapp een oproep gedaan om te peilen wie wilden meedoen en welke ideeën er leefden. Daar werd positief op gereageerd, want laten we eerlijk zijn, als de gemeente het plantsoen onderhoudt, wordt het al gauw een saaie eenheidsworst van gemakkelijke planten, met weinig variatie. “Iemand liet weten dat hij alles best vond, als er maar geen groentetuin voor zijn deur kwam. Dus werd het geen groentetuin, wat we overigens toch al niet van plan waren. Daar moet je niet moeilijk over doen.”

Gemeente

Na de oproep via de buurtapp heeft Trudie Groen in november 2025 contact gezocht met de gemeente, die vervolgens kwam peilen of het er allemaal solide genoeg uitzag. Trudie: “Dat snap ik. Het is zelfs wel goed dat ze even komen kijken, want per slot van rekening geven ze verantwoordelijkheid uit handen. Sterker nog, ze halen de bestaande planten voor ons eruit en maken de bodem klaar voor de buurttuin.

Ook dat ging overigens heel gemoedelijk. Wat dat betreft alle lof voor de medewerking. De grond werd opgeleverd en wij zijn ermee aan de slag gegaan. Gezellig, om zo met je burens aan het werk te zijn.” Inmiddels heeft de buurt ook al het oog laten vallen op een belovend stukje grond. Trudie: “Klopt. Maar voordat we daarvoor een aanvraag doen, willen we eerst kijken of dit een beetje loopt, want straks is het nieuwtje eraf, en het is de bedoeling dat we dit een hele poos gaan volhouden. Daar moet dan wel animo voor zijn.”

Wie meer wil weten over het zelf onderhouden van een stukje gemeentelijk groen (ook boomspiegels), kan hierover informatie vinden op de website van de gemeente.

Van buurtapp-ruzie tot buurtbank

Aan het woord is Marjan Rosenberg uit de Wilsonstraat: “Het begon eigenlijk heel stom.” In de buurtapp werd gewaarschuwd voor een bedrijf dat voor 25 euro de dakgoten kwam controleren. Doe maar niet, was het advies, want voor je het weet, zit je dakgoot vol vogelnesten, zijn je dakpannen versleten en is de regenpijp verstopt. En dan komen de kosten!

“Die waarschuwing veroorzaakte een discussie. De ene zei: Groot gelijk. Oppassen! Maar een ander had juist heel goede ervaringen met dat bedrijf. Die discussie liep steeds hoger op. Toen heb ik op enig moment gezegd dat je in een buurtapp zo niet met elkaar behoort om te gaan, waarna iemand min of meer als grapje voorstelde om in september op Burendag, bij elkaar te komen.”

“Ik had, eerlijk gezegd, nog nooit van Burendag gehoord en heb toen de term op internet gegoogeld. Zo kwam ik bij Buurtbankjesdag en las ik dat die bankjes gratis ter beschikking werden gesteld aan mensen die dat konden motiveren. Ik dacht: Waarom niet? En heb een formulier ingevuld met een motivatie.”

En zo kwam het dat er begin mei bij Marjan Rosenberg een buurtbankje werd bezorgd, dat bedoeld is om een praatje met de burens te maken. Andere Haarlemmermeerse winnaars van een buurtbankje wonen in Cruquius en Zwanenburg. De officiële onthulling vond plaats op zondag 17 mei, net als op 4.000 andere plekken in Nederland.

Het weer werkte door de regen aanvankelijk niet mee. Maar tegen de tijd dat Marjan de thee, de koekjes en de koffie kon presenteren, de buurtbank was drooggewreven en de regen opgehouden, lieten zich toch enkele burens zien, sommigen met medeneming van wat lekkers. En zo werd het toch nog gezellig. Het bankje staat vooralsnog voor de garagedeur. Of het daar blijft staan, is nog niet zeker. Marjan:

“De plek is niet ideaal, maar ik mag hem niet in de openbare ruimte zetten. Daarom, mocht er iemand in de straat een geschiktere plek voor hebben, geef ik hem graag door. Daar ben je per slot van rekening burens voor.”

Marjan Rosenberg (rechts) en buurvrouw Ivanka van Dijk op het buurtbankje.